

[Finansministeren.]

og jeg vil som finansminister, selv om jeg ikke vil gentage min udtalelse fra sidste år, sige, at jeg føler i øjeblikket efter vedtagelsen af merværdiafgiften og med det budget, der er lagt her, at i det finansår, vi går ind i, vil der blive ført en finanspolitik, som nærmest er lidt strammere end den finanspolitik, der har været ført i 1966-67, nærmest noget strammere. Momsen træder i kraft et kvartal ind i det nye finansår, og den stigning, der sker i de direkte skatter ved overgangen til det nye finansår, gør sig også først gældende til sommer. Finansåret 1967-68 består af to dele, der afviger stærkt fra hinanden — det er også en ting, jeg vil fremhæve her i dag. I april kvartal vil der være et ret betydeligt kasseunderskud, men fra det tidspunkt, da momsen træder i kraft, indtræder en finanspolitisk stramning. For de sidste 3 kvartaler af finansåret må vi regne med at statsfinanserne virker reelt konjunkturpolitisk dæmpende. Dette er jo noget, vi også har set i tidligere finansår; det var bl. a. stærkt fremme under drøftelserne i foråret 1965, og det er beklageligt, at vi har dette ujævne forløb i statsfinanserne. Til gengæld er der en ting, jeg meget gerne vil fremhæve her i dag, og som jeg er glad for at kunne fremhæve, nemlig at vi med de reformer, vi nu er ved at gennemføre i vort samlede beskatningssystem, vil opnå at få reduceret problemet med den stærke sæsonbevægelse i statens indtægter ganske væsentligt. Det gælder merværdiafgiften, og det gælder navnlig, når kildeskatten er blevet en realitet. Vi vil da ikke få så kraftigt et spring i statens indtægter ved overgang fra det ene skatteår til det andet.

Jeg vil gerne konkludere disse mere generelle betragtninger med endnu en gang at understrege det nødvendige i, at der føres en finanspolitik, som har til formål ikke blot at skaffe dækning for statens udgifter, men også at sikre den fornødne samfundsøkonomiske balance. Finanspolitikken må ikke være for svag, for så løber vi ind i en risiko for den overefterspørgsel, som fru Grethe Philip var inde på, og som senere kan tvinge til hårdere indgreb til skade for produktion og beskæftigelse. Så svag må finanspolitikken ikke være. Men den må heller ikke være

så stram, at den i sig selv medfører nedgang i produktion og beskæftigelse, og det er med henblik på at opnå den rette balance, at det foreliggende finanslovforslag er udarbejdet. Her må man altså til en vis grad stole på den finansminister, som har ansvar for det, fordi man ikke helt konkret og helt præcis kan sige, hvordan forløbet vil være. Men det er altså vort sigte at opnå denne balance. Sigtet er også, at der i finansåret 1967-68, som vi nu snart går ind i, skal være fuld beskæftigelse og gode muligheder for en stadig øget produktion i dette samfund. Vi mener, at dette er noget meget fundamentalt, ja, simpelt hen det fundamentale, og det er på denne baggrund, man skal vurdere finanspolitikken, herunder også den merværdiafgift, der netop er vedtaget af det høje ting; den er nemlig også med til at skabe grundlaget for den økonomiske balance og dermed for den produktion og fulde beskæftigelse, der er af så umådelig betydning for de fleste borgere i dette land. Det er ikke kun et spørgsmål om skatter, men et spørgsmål om finanspolitik og økonomisk politik; det er til syvende og sidst et spørgsmål om, hvorvidt vi kan holde hjulene i sving, sådan at de almindelige mennesker i dette land — og her tænker jeg både på lønmodtagere og de selvstændige erhvervsdrivende — kan få noget ud af deres indsats og stadig se en fremtid i møde, hvor der er nogenlunde tryghed for fuld produktion og fuld beskæftigelse. Det er det, vi arbejder på, og jeg tror, jeg kan sige her i dag, at det finanslovforslag, som nu bliver vedtaget af det høje ting, for sit vedkommende er med til at lægge grunden til en sådan udvikling.

Jeg vil gerne kun komme med nogle ganske enkelte bemærkninger til det, der er sagt fra ordførerne; jeg har allerede været lidt inde på noget af det. Jeg tror, jeg har svaret på det, som hr. Damsgaard og fru Grethe Philip var inde på om, at man på et vist tidspunkt burde være kommet med nogle andre tal, fordi man vidste, at momsen skulle igennem osv. Det kan man efter min mening ikke gøre, før man har den hjemme. Jeg tror ikke, en finansminister faktisk kan tillade sig at komme med sådanne tal, før han i hvert er så nogenlunde sikker på, at ordningen også bliver vedtaget i folketinget.